

Sygn. akt III Cz 1719/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa - Dębska

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR(del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 grudnia 2015 roku

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.
przeciwko dłużniczce A. S.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach W. S. –
zajęcie wierzytelności z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt Kms 317/14

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Co 451/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Maryla Majewska - SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Andrzej Dyrda

- L.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2015 roku odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 24 marca 2015r.

Uzasadniając orzeczenie wskazał, że zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Na postanowienie wydane w niniejszej sprawie zażalenie nie przysługuje, w związku z czym, na podstawie art. 357 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd doręczył stronom odpis postanowienia bez uzasadnienia. Z tych względów, Sąd uznał, że wniosek o doręczenie postanowienia wraz z uzasadnieniem nie mógł zostać uwzględniony ze względu na jego niedopuszczalność.

Zażalenie na to postanowienie wniosła dłużniczka zarzucając naruszenie art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 357 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że postanowienie o oddaleniu skargi na czynności komornika nie jest postanowieniem kończącym postępowanie, w związku z czym nie jest konieczne sporządzenie uzasadnienia.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Gliwicach celem sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 24 marca 2015 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie Sądu w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie. Ustawodawca przyjął zatem wyjątkowy charakter zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym, ograniczając tym samym prawo do odwołania się od postanowienia Sądu Rejonowego, sprawującego sędziowski nadzór nad egzekucją zgodnie z art. 759 k.p.c.

Dopuszczalność zaskarżenia zażaleniem postanowienia Sądu Rejonowego została uregulowana w art. 767³ k.p.c., 768 k.p.c., 770 k.p.c., 795 k.p.c., 828 k.p.c., 839 § 2 k.p.c., art. 859 k.p.c., 870 § 2 k.p.c., art. 946 § 2 k.p.c., art. 997 k.p.c., 998 § 2 k.p.c., art. 1028 § 3 k.p.c. oraz art. 1055 k.p.c. Nadto dopuszczalne jest również wniesienie zażalenia na postanowienia oddalające skargę na czynności komornika i kończące postępowanie egzekucyjne, co ma swoją podstawę w odpowiednio stosowanym, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., art. 394 § 1 k.p.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1969r. III CZP 83/69). Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że wskazane w art. 394 § 1 k.p.c. zakończenie postępowania egzekucyjnego musi odnosić się do całości tego postępowania ujmowanego jako postępowanie zmierzające do wykonania tytułu wykonawczego.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2015r. Sąd Rejonowy oddalił skargę dłużniczki z dnia 19 stycznia 2015 r. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach W. S. w postaci zajęcia wierzytelności z dnia 22 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt komorniczych: K. 317/14. Ustawa w tym zakresie nie przewiduje zaskarżenia takiego orzeczenia zażaleniem.

Powyższe stwierdzenie (ustalenie) przenosi się z kolei na zakres obowiązku sądu w zakresie określonym normą z art. 357 § 2 k.p.c., który na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z postanowieniem wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej, a gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem. Powyższy przepis ogranicza zatem obowiązek sądu sporządzenia uzasadnienia postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym do przypadków, w której stronie przysługuje środek zaskarżenia (porównaj: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2008r., III CZP 107/08 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1969r., III CZP 83/69).

Skoro, co wskazano powyżej, dłużniczce nie przysługiwało zażalenie na postanowienie z dnia 24 marca 2015r., zasadna była odmowa sporządzenia uzasadnienia tego postanowienia.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji po myśli art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Andrzej Dyrda